

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-07-18

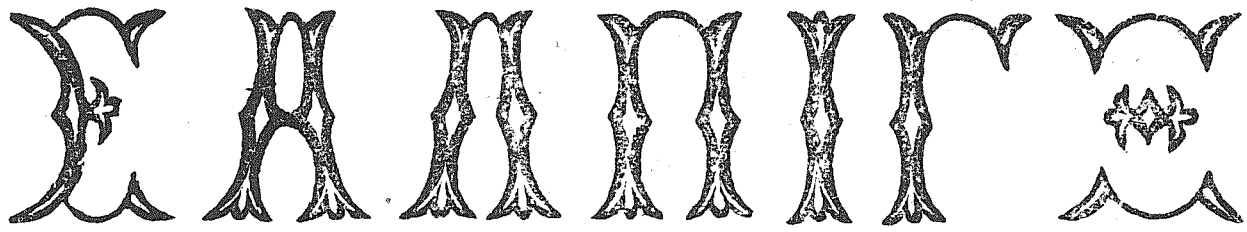
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 3 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10335>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετήσια
προληρωτέα.
Εν τῆς πόλεως
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τῆς χωρίοις 6
Εν δὲ τῶ ἐξω-
τερικῶ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβαὶ κατ' ἀπο-
κοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῶ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΗΜΕΙΣ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ.

Καὶ γὰρ μᾶς μὴ φοβᾶ.

Εἶνε τώρα τόσος καιρὸς ποῦ περι-
μένομεν ἴσως κανένας θεοφοβούμενος
γράφῃ ἐναντίον ἡμῶν τῶν δημοσιογρά-
φων, καὶ βγάλῃ φόρα ταῖς ψευδοπολι-
τικαῖς ταῖς ὁποῖαις φοροῦμεν σὰν μπα-
ρροῦκα δικαστικῆ, ἀλλὰ, εἴτε δὲν μᾶς
ἐγνώρισαν καλά, εἴτε μᾶς φοβοῦνται,
εἴτε ἂν μᾶς γράψουν νομίζον ὅτι δὲν
θὰ τὰ δεχθῶμεν νὰ τὰ βάλωμεν σ' τὸν
τύπον, τέλος πάντων, εἴτε διὰ τὸ ἐν
εἴτε διὰ τὸ ἄλλο, μᾶς ἀφίνουν ἀνεξελέγ-
κτους, μᾶς ἀφίνουν ἀπολύτους μονάρ-
χας, καὶ ἡμεῖς μέσα σὲ τόσην πιότσα
χορεύομεν ἄλλοτε τὸν συρτὸ, ἄλλοτε
τὴν κατρήλιαν καὶ ἄλλοτε τὸν «μπα-
τσοκλώτσον» τῶν Παφιστῶν, ἐνώπιον
τοῦ ὁποῦ γάνει τῆ ἀληθεία τὸ χροῖμα
τοῦ καὶ αὐτὸς ὁ Πυρρίγιος.

Ἄλλ ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦμεν νὰ
ισιάσωμεν τὰς ξένας κεφαλὰς, ἡμεῖς
οἱ ὁποῖοι φωνάζομεν κάθε ἡμέρα διὰ τὴν
ὁμόνοιαν, ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἐξετάζομεν μὲ
τὸν βεζνὲ τὰς πράξεις τῶν ἄλλων, δὲν
ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσωμεν ἂν
αἱ κεφαλαὶ μᾶς ἦνε ἴσαι, καὶ ἐὰν ἔχωμεν
ὁμόνοιαν; καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζω-
μεν τὰς πράξεις μᾶς, ἔστω καὶ μὲ χον-
δροκάνταρο τῶν χαρουπιῶν, τὸ ἄποιν,
τάχει τὸσον καλά τὸ δυστυχισμένο μὲ
τὸν αὐθέντην του, ὥστε ἀδιαφορεῖ ἂν
ἐκεῖνο λέγει 100 καὶ ὁ κύριός του λέγει
«μᾶϊνα! 75»; Τάχα διότι λείπουν ἢ
ἄλωποῦδες, πρέπει οἱ σκώληκες νὰ λά-
βωσι δίπλωμα δόκτορος;

Ἄ! Ὅχι! Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν
ἐκαμαν ἄλλοι, καὶ δι' αὐτὸ εἶνε ἀξιο-
κατάχρητοι, πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν
ἡμεῖς. Πρέπει καὶ ἡμεῖς ὡς ἄτομα, ὡς
μέλη μιᾶς κοινωνίας, νὰ υποβάλλωμεν
ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν δημοσιογρα-
φικὸν μᾶς κάλαμον ὑπὸ τὸ μαχαιρίδιον
τῆς ἐξελέγξεως, ἄλλως τί δικαίωμα ἔ-
χομεν νὰ ἐξελέγχωμεν τοὺς ἄλλους;
Καὶ λοιπὸν φόρα καὶ τὰ δικά μᾶς ἀ-
νομήματα νὰ γὰ γνωρίσῃ ὁ λαός.

Αἰσθάνομαι τὴν ἀγανάκτησιν τῶν
ἀγαπητῶν συναδέλφων, ἀλλὰ φίλοι μου
μὴ νομίσητε ὅτι θὰ ἀποκαλύψω τὰ

ἀτομικά μᾶς ἐλαττώματα εἰς τὰ ὁποῖα
ὡς ἄνθρωποι καὶ ἡμεῖς ὑποκαίμεθα. Θὰ
ἀποκαλύψω τὰ δημοσιογραφικά μᾶς
ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν
θὰ μᾶς χαρακτηρίσωσι ὡς τοὺς χειρο-
τέρους δημοσιογράφους τοῦ κόσμου,
διότι δυστυχῶς ἔχομεν πολλοὺς συνά-
δελφους. Θὰ εἶπω, ὅσον νομίζω, τὴν
ἀλήθειαν, πράγματα γνωστὰ εἰς ὅλους
μᾶς, καὶ θὰ τὰ εἶπω ἐγὼ, ὡς δημοσιο-
γράφος, διὰ νὰ σηκώσωμεν τὸ δικαίωμα
τοῦτο ἀπὸ ἄλλους, διότι κατόπιν μιᾶς
τοιαύτης ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους μᾶς
τῶν δημοσιογραφικῶν σφαλμάτων μᾶς
δὲν μένει βεβαίως τὸ δικαίωμα εἰς ἄλ-
λον νὰ μᾶς ἐπαναλάβῃ τὰ αὐτά. Καὶ
τὰ λέγω ἐγὼ πρῶτος, διότι:

Καὶ ὁ δεῖνας καὶ ὁ τᾶδες,
εἶνε ὅλοι μασκαράδες.

Κὶ ὁ συντάκτης τοῦ Φωτός,
μασκαράς εἶνε καὶ αὐτός.

Τῶπεν ἄλλος τοῦτο, καὶ γὰρ μᾶς
εἶνε ὀλίγον βαρὺ, ἀλλὰ ἂς περάσῃ ὡς
παροιμία. Καὶ ἐὰν κανεὶς ἐξ ἡμῶν
δὲν τὸ δέχεται, τότε «ὁ ἀναμάρτητος
βαλέτω λίθον.»

Ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ «ὅπου φάρμακα πολ-
λὰ καὶ ἱατροὶ πολλοὶ ἐκεῖ καὶ νόσοι
πλεῖσται» ἀληθεύει μὰ τὴν ἀλήθειαν
πολὺ περισσότερο καὶ τὸ «ὅπου δημο-
σιογράφοι πολλοὶ καὶ ἐφημερίδες πολλαὶ
ἐκεῖ καὶ κόμματα, διχόνοια καὶ ἀσυμ-
φωνία πλεῖσται.»

«Κεραμεὺς-κεραμεὶ κοτέει καὶ τέκτο-
νι τέκτων» λέγει ἐν ἀρχαῖον γνομικόν,
ἀλλ' ἐὰν τοῦτο πρέπη νὰ ἀληθεύῃ με-
ταξὺ ὄλων τῶν ἐπαγγελλομένων ὁμοί-
ον ἐπάγγελμα, δὲν πρέπει πιστεύω νὰ
ἀληθεύῃ πρῶτον μεταξὺ δημοσιογράφων
καὶ δεῦτερον μεταξὺ ἐπιστημόνων, ἐκ-
τὸς ἐὰν οὗτοι δὲν θέλουν νὰ θεωρῶσιν
ἀνώτερον τὸ ἐπάγγελμά των ἀπὸ τοῦ
τῶν κεραμεῶν καὶ τῶν τεκτόνων.

Εἶπα ὅτι πρῶτον οἱ δημοσιογράφοι
πρέπει νὰ ἦναι σύμφωνοι καὶ δεῦτερον
οἱ ἐπιστήμονες, διότι ἡ συμφωνία καὶ
ἡ εἰλικρινὴς σύμπραξις τῶν δημοσιο-
γράφων ἐνὸς μέρους δύναται νὰ κρατῇ
στερεὰ καὶ νὰ διατηρῇ τὴν συμφωνίαν
τῶν κατοίκων διὰ τῆς ἀπαθοῦς βασιάνου
πάσης ιδέας καὶ εἰλικρινοῦς συζητήσεως

περὶ παντὸς ζητήματος πρὸς ἀνακάλυ-
ψιν τοῦ ὀρθοῦ καὶ ὠφελήμου, ἐκ τούτων
δ' ὄλων γενικὰ καλὰ καὶ ὠφέλημα τῆ
πατρίδι πάντοτε προκύπτουσιν, ἐνῶ ἡ
συμφωνία τῶν ἱατρῶν π.χ. εἶνε ὠφέ-
λημος εἰς μίαν πόλιν μόνον. Ἐπειδὴ
λοιπὸν δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξε-
τάσωμεν ἄλλους δημοσιογράφους, ἐξε-
τάζομεν τί ἡμεῖς οἱ Κύπριοι δημοσιο-
γράφοι κατορθοῦμεν διὰ τῶν ἐφημερί-
δων μᾶς.

Α'. Θὰ φαγωθῶμεν μεταξύ μᾶς.

Β'. Τὴν ιδέαν τοῦ ἐνὸς ὅσον δικαίαν
καὶ ὀρθήν, ὁ ἄλλος πρέπει νὰ τὴν κα-
ταπολεμήσῃ.

Γ'. Ἡ ἐμπάθεια, ὁ φθόνος καὶ ἡ αὐ-
θάδεια εἶνε τὸ χαρακτηριστικὸν πάσης
σηζητήσεώς μᾶς.

Δ'. Ὑπάρχει τὸση συμφωνία μεταξύ
μᾶς καὶ τὸση συνεργασία καὶ σύμπραξις
ὥστε αἱ ἐφημερίδες μᾶς ὡς νὰ εἰρ-
γάζοντο ἢ μία διὰ τὴν Ἀμερικὴν ἢ ἄλλη
διὰ τὴν Κίναν, ἢ ἄλλη διὰ τὴν Ἀφρικὴν
καὶ ἢ ἄλλη διὰ τὴν Σουηδίαν.

Ε'. Δεχόμεθα καὶ καταχωρίζομεν
διατριβὰς ἀναιρετικὰς ιδέας τινὸς, ὑ-
βριστικὰς καὶ ἐμπαθεῖς, διότι ἔτσι τοὺς
ἐσυνειθίσκαμεν ἡμεῖς.

Στ'. Ἀναμιγνυόμενοι εἰς ἓν οἶον-
δήποτε κόμμα ὡς ἄτομα, ἀναμιγνύο-
μεν ἀμέσως καὶ τὴν ἐφημερίδα καὶ τὴν
καθιστῶμεν τυφλὸν ὄργανον τοῦ κόμ-
ματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκομεν.

Ζ'. καὶ τελευταῖον ἐξ ὅσων τ' ἀ-
νωτέρω πηγάζουν, οὐδέποτε συζητοῦ-
μεν λογικῶς εὐσυνειδήτως ἀπαθῶς καὶ
εὐγενῶς περὶ παντὸς πράγματος. Πᾶν
ὅτι ἐγὼ γράψω εἶνε ὀρθὸν λογικὸν καὶ
φρόνιμον πᾶτα ἐναντία ιδέα εἶνε σφα-
λερὰ παράλογος καὶ ἀνόητος.

Ἴδου τὰ ἐπτὰ θανάσημα ἀμαρτή-
ματά μᾶς.

Καὶ δὲν εἶνε, πιστεύω, καθόλου ἐντρο-
πῆ διότι τὰ λέγομεν ἐντροπῆ εἶνε νὰ
εὐρισκόμεθα εἰς αὐτὰ χωρὶς ν' ἀλλάξω-
μεν τρόπον.

Λοιπὸν, φίλτατοι συναδέλφοι, ἔρχεσθε νὰ
ἀλλάξωμεν σύστημα; ἔρχεσθε νὰ μιμη-
θῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ὠραῖον δημοσιο-
γραφικὸν τρόπον τῶν Εὐρωπαίων καὶ
τῶν ἐκδιδομένων ἐν Εὐρώπῃ ἐλληνικῶν

ἐρημερίδων, αἰτινες οὐδέποτε ἐπιτίθενται ἐμπαθῶς καὶ μ' ἐκείνας τὰς χονδρὰς λέξεις καὶ φράσεις κατὰ τῶν ἀντιφρονούντων, ἀλλὰ μὲ μίαν εὐγένειαν καὶ μὲ λογικὰ ἐπιχειρήματα πάντοτε συζητοῦσι καὶ ἀναπτύσσουν τὰς ἰδέας των; Πιστεύω ὅτι μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως θὰ ἀκολουθήσωμεν νέαν πορείαν, συνεργαζόμενοι ἐν πνεύματι ὁμοιοῦς πάντοτε πρὸς ὠφέλειαν τῆς ταλαίνης πατρίδος, εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ὁποίας ἀφιερῶσαμεν τὸν κάλαμόν μας. Δὲν εἴμεθα ἀξιοκατηγόρητοι διὰ τὰ παρελθόντα διότι ἤμεθα ἀρχαίριοι. Ἀξιοκατηγόρητοι θὰ εἴμεθα ὅταν βαθμηδὸν δὲν τελειοποιώμεθα καὶ δὲν προχωρῶμεν εἰς τὰ καλλίτερα.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

—Οἱ Βούλγαροι ἐξέλεξαν δι' ἡγεμόνα των τὸν πρίγκηπα τοῦ Σάξ Κοβούργου Φερδινάνδου. Ἀνεκοίνωσαν τοῦτο εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν ἥτις διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου ἐζήτησε τὰς γνώμας τῶν συνεπογραφεσῶν τὴν βερολινεῖον συνθήκην δυνάμεων, πρὶν ἢ ἐκφράσῃ τὴν ἑαυτῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς. Ἡ Ρωσσία ἀπήντησεν ὅτι πᾶσαν ἐκλογὴν θεωρεῖ ἄκυρον καθόσον ἡ Σοβράνιε δὲν εἴνε κατηρημένη ἐκ τῆς ἐλευθέρας γνώφου τοῦ βουλγαρικῶ λαοῦ. Ἡ Γαλλία ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βερολινεῖου συνθήκης. Ἡ Γερμανία ὅτι ἀδιαφορεῖ, ἀν ἡ ἐκλογὴ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, μεθ' ἧς θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὴν συνεννόησιν τῶν Βουλγάρων. Ἡ Αὐστρουγγαρία εἶπεν ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἐβλεπε τὴν λύσιν, συνωδᾷ τῇ βερολινεῖω συνθήκῃ. Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἀπήντησαν ὅτι εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν ἀπέκειται ἡ ἀποφανθῆ ἂν ἔχη κῆρος ἡ ἐκλογὴ ὑφ' οὗσδε ὄρους αὐτὴ ἐγένετο. Αἱ ἀπαρτήσεις αὐταὶ τῶν δυνάμεων ἀλγερινῆς ἐγεποήσαν αἰσθησιν εἰς τοὺς ἐν Σογρία. Τῇ 15 Ἰστανμένου δύο ἐπιτροπαὶ τῶν Βουλγάρων ἀφίκοντο εἰς Δούερνκρουτ ὁπόθεν μετέβησαν δι' ἁμαξῶν εἰς τὸν πύργον Ἐβερθαλ ὅπου ὁ πρόεδρος Τόντσεφ ἐπέδωκε τῷ πρίγκηπι τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδρίας τῆς ἐκλογῆς. Ὁ πρίγκηψ ἐδέχθη τὸν θρόνον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι προτόντος τοῦ χρόνου θέλει τύχει τῶν συμπαθειῶν τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς συναιρέσεως ὄλων τῶν δυνάμεων, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖ καλὸν νὰ μεταβῇ ἀμέσως καὶ λάβῃ τὰς ἡγίας τοῦ κράτους, πρὶν κατορθωθῇ τοῦτο.

—Ἡ θέσις τοῦ ὑπουργείου Σαλισβουρὴ ἐσαλεύθη ἐνεκὰ τῆς ἀποτυχίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ σιρ Ε. Ἀρμίμοντ Οὐόλφ.

—Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία παρενέβη τῇ 13 εἰς ἐξοχικὴν ἐορτὴν γενομένην ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ. Εἰς αὐτὴν παρενέβη καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου.

—Αἱ περὶ τῶν ἀργατικῶν ἔργων διαπραγματεύσεις βαίνουσι κατ' εὐχὴν ἐν Πητροπόλει.

—Δήμαρχος Ἀθηνῶν ἐξελέγη ὁ κ. Α. Σερρῆος. Οὗτος συγκληθεὶς ἐκ τῆς ἀνθοσμῆτου ἀγάτης καὶ ἀροσιώσεως ἥτις ἐξεδηλώθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις, ἀνέθηκεν εἰς ἐπιφανῆ γάλλον ἀρχιτέκτονα τὴν ἐκπόνησιν σχεδίου πρωτῆς ἀγορᾶς μετὰ συνεχείας 200 θαλάμων, πρὸς κατοικίαν ἐργατικῶν ἀνηλώτων, ἢ ἠσχοτεῖ νὰ ἀνοικοδομηθῇ ἐν Ἀθήναις. Ἡ δαπάνη τῆς ἀγορᾶς ταύτης ἔ' ἀνέλθη εἰς 180 χιλ. φράγκων.

—Τὴν 3 Ἰουλίου ἤρξατο ἐν Χαρίοις καὶ ἐπερατώθη ἡ συζήτησις τῶν αἰτημάτων τῶν Κρητῶν ὑπὸ δεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ἀπεσταλημένων τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ἐκ τῆς συζητήσεως ἐγνώσθη ὅτι θὰ παραχωρηθῇ τὸ ἡμισυ τοῦλάχιστον μέρους τῶν τελωνείων, ὅτι οἱ νόμοι θὰ ἐπικυρῶνται ἐντὸς ὀρισμένου χρόνου ἀνευ τροποποιήσεως, καὶ ὅτι εἰς θέσεις τιμᾶς θὰ διορίζονται καὶ χριστιανοὶ ὑπάλληλοι ὅχι ὅμως καὶ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ὡς ἐζήτησαν οἱ Κρητες.

ΕΓΧΕΙΡΙΑ

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἔχομεν ἀνυπόφορον ζέσην, οἷαν οὐδέποτε ἐνθυμούμεθα εἰς Λεμησσόν. Οἱ πλείους τῶν συμπολιτῶν μας ἀπῆλθον εἰς τὰς ἐξοχάς.

Κατήντησεν ἡ πόλις μας νὰ μὴ ἔλθῃ νερὸν πρὸς πόσιν. Τὸ νερὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπάνησε τὸ Δημαρχεῖον περὶ τὰς 5 χιλ. λίρας ἐστέρησε καθ' ὀλοκληρίαν, τὸ δὲ ὀλίγον τὸ ὁποῖον ἔχομεν 2 ὥρας μόνον τὴν μίαν ἡμέραν διὰ τὸ ἡμισυ τῆς πόλεως καὶ 2 ὥρας τὴν ἄλλην διὰ τὸ ἄλλο ἡμισυ, εἶνε τὸ νερὸν τῶν Ἀγγλων τὸ ὁποῖον ἔφεραν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Πολεμιδιῶν καὶ τὸ παρεχώρησαν διὰ τὴν πόλιν ὁσάκις ἐκεῖνοι δὲν ἔχουν τούτου ἀνάγκην καὶ ὁσάκις εὐρίσκονται εἰς τὸ Τρώοδος.

Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἐσχέφθη νὰ φέρῃ τὸ νερὸν τῆς Μαυρομάτας, νερὸν ἄφθονον καὶ καλόν, ἀλλ' ἡ δαπάνη θὰ ἦνε ὑπέρογκος. Ἐτερον νερὸν ὑπάρχει πλησίον τῆς ἀλυκῆς ἀλλ' ἡ πηγὴ του εἶνε πολὺ χαμηλὴ. Ὡστε ἡ Λεμησσὸς κινδυνεύει νὰ πάθῃ ἀπὸ λευψυδρίαν. Καλὸν ἦθελεν εἶσθαι ἐὰν ἐγίνετο ἔρευνα καθ' ὅλα τὰ περὶ τῶν λάκκων τοῦ νεροῦ καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, διότι δὲν παραδεχόμεθα ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ νερὸν εἰς τοὺς πρόποδας τοιοῦτου ὄρους ὁποῖον εἶνε τὸ Τρώοδος. Ἀπὸ τῆς δεξαμενῆς καὶ ἄνω πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ πᾶσα περὶοχὴ ἢ κοίτη παραποτάμου. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα τοῦ

νεροῦ εἶνε τὸ μόνον ἐπιῆγον καὶ τὸ μόνον δεδμενον συντόνου καὶ ταχείας ἐνεργείας ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν.

Πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας διατί ἡ ἐπι τῶν θρονικῶν ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπὴ δὲν ἤρξατο εἰσέτι τῶν ἐργασιῶν τῆς παρεκλήθημεν νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι πρῶτον ὁ πρόεδρος ἀπουσιάζει, καὶ δεῦτερον εἶνε ἀναγκαστικὰ μὴ συνενόησις μετὰ τῆς ἐν Λάρνακι ἐκλεγεῖταις ἐπιτροπῆς κατόπιν τῆς ὁποίας θέλει προβῆ ἀμέσως εἰς τὸ ἔργον.

Τῷ ἀνωνώμως ἐπιστεῖλαντι ἡμῖν τριγωνολάτρην ποιητῆ λέγομεν ὅτι δὲν κατεχωρίζαμεν τὸ ποίημα του διότι χωλαίνει πολὺ εἰς τὸ μέτρον.

Κατ' αὐτὰς εἴχομεν μεγάλην εἰσαγωγὴν ἀχύρων ἐκ τῆς Συρίας. Πληροφόροίμεθα ὅτι καὶ ἐκ Δαμιάτης ἔφερον εἰς πλοίαρχος ὡς δείγμα περὶ τὰς 1000 ὀκάδας ἀχύρου, ἀρῶν δὲ τῷ ἐπετράπῃ καὶ τὸ ἐξεφόρτωσε, κατόπιν διετάχθη πάλιν καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ πλοῖον ὡς πιθανῶς μολυσμένον. Κατόπιν ὁ πλοίαρχος κατηρμήθη εἰς Λάρνακα, ἐκεῖ δὲ τῷ ἐπετράπῃ καὶ τὸ ἐπώλησεν. Ἀκατανόητος τῇ ἀληθείᾳ ὁ τρόπος οὗτος καθ' ὃν αἱ ἀρχαί μας ἐνοοῦν νὰ μᾶς προφυλάξωσιν ἀπὸ τὰ μολύσματα τῆς φυλλοξέρας. Ἐὰν δὲν ἦτο μολυσμένον διατί νὰ διαταχθῇ ὁ πλοίαρχος νὰ τὸ λάβῃ πίσω εἰς τὸ πλοῖόν του καὶ νὰ κάμῃ ἐξοδα διπλᾶ ἐκφορτώσεως καὶ φορτώσεως; Ἐὰν δὲ πάλιν ἦτο μολυσμένον διατί νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἢ ἐκφόρτωσις καὶ ἐδῶ καὶ εἰς Λάρνακα;

Τοῦ λόγου γενομένου περὶ τῆς φυλλοξέρας, δὲν θεωρεῖ ἀρὰ γε ἀναγκαῖον ἢ Κυβέρνησις μας ὅπως λάβῃ πρόνοιαν καὶ φροντίσῃ ἀπὸ τοῦδε σπόρους Ἀμερικανικῶν ἀμπελών, ἀπὸ τῶν ὁποίων μέγιστον μέχρι τοῦδε ποσὸν ἐπρομηθεύσαντο Ἰταλία καὶ Γαλλία, καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις ἐπιθεωρητῆς τῆς Γεωργίας κ. Γεννάδιος συνιστᾷ νὰ προμηθευθῶσιν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀπροσβλήτων ὑπὸ τῆς φυλλοξέρας; Πόσον μέγαν τῇ ἀληθείᾳ εὐεργέτημα θὰ ἦτο διὰ τὴν νῆσον ἐὰν ἀπὸ τοῦδε πρὶν ἢ προσβληθῶμεν ὑπὸ τοῦ μεγάλου τούτου καὶ κατασρεπτικοῦ κακοῦ, ἐρυτεύομεν ἀρκετὰς ἀμπελοῦς τοιαύτας, ἀπροσβλήτους ὑπὸ τῆς νόσου! Τὴν ἰδέαν ταύτην καθυποβάλλωμεν εἰς τε τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ προΐκαμένους τῆς νήσου.

Ἐν μέγα κακὸν ἐπαπειλεῖ τὰ χαρούπια ἐφέτος. Ἡ δυστυχία ἀφ' ἐνὸς καὶ αἱ κλοπαὶ ἀφ' ἐτέρου θὰ ἀναγκάσωσι τοὺς χαρουποκτῆμονας νὰ συναθροίσωσι πολὺ ἐνωρίς καὶ ἔλως ἄωρον τὸν καρπὸν, τοῦ ὁποίου ἐπομένως ἡ ποιότης θὰ ἦνε ἐλεεινὴ. Εἶπεμεν καὶ ἄλλοτε καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ εὐηργέτη τὴν νῆσον ἐὰν διὰ νομοσχεδίου ὤριζε τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν πρέπει νὰ συναθροίζωνται τὰ κυριώτερα τοῦλάχιστον προϊόντα, σταφυλαὶ καὶ χαρούπια, διότι

ὁ σῆτος καὶ ἡ κριθὴ οὐδέποτε συναθροίζονται ἄνωγ. Ἡ ἐλευθερία εἰς αὐτὴν τὴν περίπασιν ἠνωμένη μετὰ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀδιαφορίαν τοῦ χωρικοῦ καὶ μετὰ τὰς ἐτραλμένας οικονομικὰς ἰδέας του εἶνε αὐτόχρομα καταστροφή.

* *

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὰ περίεξ τῶν χωρίων Τζηπερούνας καὶ Πελενδρίου, τρεῖς μεγάλα πυρκαϊκὰ κατέστρεψαν ὑπὲρ τὰς 3 χιλ. πούκας. Τὸ πῦρ τὸ θέτουν καθ' ἑδεβαίωθμεν οἱ χωρικοὶ ἐπίτηδες διὰ τὸν ἐξῆς λόγον. Μεταξὺ τῶν δασῶν ἀναφέρεται ὡς γνωστὸν τὸ λεγόμενον μαυράχυρον τὸ ὁποῖον οἱ χωρικοὶ συναθροίζουσι πρὸς τροφήν τῶν ζώων των· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πυκνὴ δάστωσις ἐμποδίζει τὴν συνάθροισιν τούτου, καίουν τὰ δάση διὰ νὰ δυνωνται τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ τὸ συναθροίσωσι μετ' εὐκολίαν. Ἐρχόμεθα τῇ ἀληθείᾳ εἰς θέσιν πολλὰκις νὰ ὑπαγορεύωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ ἀντηρότερα μέτρα ἐναντίον τοιούτων κακούργων, οἵτινες χάριν μικρᾶς καὶ ἀσημάτου ὠφελείας καίουν ὀλοκλήρᾳ δάση, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν ἀδυνατοῦν νὰ ἐννοήσωσιν. Οἱ ἄγγλοι ὅταν ἤλθον εἰς Κύπρον εὗρον τὰ δάση κατεστραμμένα καὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων φαλακράς. Ὀλίγα ἀκόμη ἔτη τῆς τουρκικῆς ἀμεριμνησίας θὰ ἤρουν νὰ μεταβάλουν τὴν σφριγῶσαν πρὸς βλάστησιν γῆν τῆς νήσου εἰς ἔρημον τῆς Σαχάρας. Αὐτῆρὰ ὅμως μέτρα τῆς νῦν Κυβερνήσεως κατώρθωσαν νὰ δατωθῇ ἡ νήσος εἰς τρόπον ὥστε πᾶς ἐξερχόμενος τῶν πόλεων ὀλίγα μίλια πρὸς τὰ ὄρεα μέρη θαυμάζει, καταθέλγεται καὶ εὐχαριεῖται βλέπων τὴν θαυμασίαν μεταβολὴν ἐν τῇ ζωνῇ καὶ ἀναθαλλούτῃ βλατῆσει. Καὶ ὅμως πολλοὶ χωρικοὶ, ἀγνοοῦντες τί θὰ εἴπη φιλοτιμὸς τῆς φύσεως καὶ οὐδεμίαν αἰσθανόμενοι ἐκ τούτου εὐχαρίστησιν, μὴ παραδεχόμενοι δὲ ὅτι ἡ δάστωσις ἐδελτίωσε θαυμασίως καὶ βελτιοῦ τὸ κλῆμα τῆς νήσου καὶ ὅτι συντείνει εἰς τὸ νὰ προσελκύη τὰς βροχὰς, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ ἡ νήσος συχνῶν ἀνομβριῶν ἀνάγκη νὰ νικήσῃ διὰ τῶν δασῶν τῆς τὴν ἑλξιν τῶν νεφῶν ἢν ἡ γειτνιάζουσα δατώδης Ἀνατολὴ προξενεῖ εἰς αὐτὰ, ἀγνοοῦντες λέγω καὶ μὴ παραδεχόμενοι ἐν τῇ ἀμαθείᾳ των ὅλ' αὐτὰ ῥίπτουν τὸ πῦρ, εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας, εἴτε ἐπίτηδες ὡς εἶπομεν, καὶ πρόξενου ἄνεπανορθώτους καταστροφὰς. Εἶπα τέ μοι παρακαλῶ τώρα εἶνε ἀξίσι λύπης οἱ τοιοῦτοι ὅταν καταδικάζωνται εἰς τὰς χειρότερας ποινὰς;

* *

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μόρφου πολλοὶ καὶ μάλιστα παιδία ἀποθνήσκουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἰατροῦ. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις διώριζεν ἕνα ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν εἰς τὴν ἐκτεταμένην αὐτὴν καὶ κατὰ πολὺ ἀπέχουσαν τῶν πόλεων ἐπαρχίαν, θὰ ἔπραττε μέγα καλὸν, τὸ δὲ ἡμισυ τοῦ μισθοῦ του θὰ τὸ κατέβαλλον, ὡς μᾶς γράφουσιν οἱ ἐπαρχιώται, μετὰ πᾶσαν εὐχαρίστησιν.

* *

Ὁ ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῶν φυλάκων

Μαυρόσαββας, εἶχε καταδικασθῆ ἀπὸ τοῦ α'. ἔτους τῆς ἐλευσεως τῶν Ἀγγλων εἰς θάνατον ἐπὶ φόνῳ, ὃ δὲ Μ. Ἀρμωστῆς μετέβαλε τὴν ποινὴν εἰς ἰσόβια δεσμά. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν χαρίτων ἂς ἡ Α.Μ. ἢ Σεπτῆ Ἀνασσα διένειμεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἰωβιλαίου Της κατετάχθη καὶ ἡ ἀπόλυσις τούτου, ὃ ὁποῖος ὅμως εἰρήσθω ἐνταῦθα ὅτι τὴν ἀρίστην ἐδειξε διαγωγὴν ἐν τῇ φυλακῇ κατὰ τὸ ἐννεαετὲς διάστημα τούτου. Ἦνοιξεν ἀληθῆς κατάστημα ὑποδηματοποιεῖου ἐν τῇ φυλακῇ, προσλαβὼν πάντας τοὺς γνωρίζοντας τὴν τέχνην, περὶ τοὺς 20 περίπου, καὶ ἐπεσκεύαζε τὰ ὑποδήματα φυλακισμένων καὶ ζαπτιέδων. Οὐδεὶς ἐτόλμα ν' ἀνθαδιάτῃ ἐναντίον ἄλλου ἐνώπιόν του. Μίαν ἡμέραν εἰς φιλονεικῶν μετ' ἄλλου, ἠθέλησε ν' ἀρπάτῃ τὴν λεγομένην φαρσέτταν διὰ νὰ τὸν φοβερίσῃ, ἐν ὅμως αἰφνίδιον βάπτισμα διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Μαυρόσαββα ἤρκεσε καὶ ἐκεῖνος νὰ ἀναποδογυρισθῇ καὶ τὸ μαχαιριδίον νὰ φύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν του.

* *

Θεωροῦμεν κελὸν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν χωρίων εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων καὶ ἰδίως εἰς τὸ χωρίον Πεντάκωμον, τοῦ διαιμερισματος Λεμησοῦ, καθ' ἃ μᾶς γράφουσιν, τὰ κόπρα τῶν ἀλόγων, τὰ ποσκούπιδά καὶ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσία εἶνε συσσωρευμένη ὡς λόφοι ἐντὸς τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου, ἐκ τούτου δὲ ἐπιπολάζουσι καὶ πλείστα ἀσθένεια. Εὐκόλως θὰ συνεμορφούντο μετὰ τὴν καθαριότητα τὰ χωρία ταῦτα ἐὰν πᾶς κλητῆρ εἶχεν ἐντολήν νὰ διατάτῃ τοιαυτὴν ἐπὶ ποινῇ προστίμου εἰς τὰ χωρία ὅθεν διαβαίνει.

* *

Τὸ καθαρὸν περίσσευμα τῆς Ἐκκλ. Ἀγ. Νάπας τῆς πόλεως μας κατὰ τὸ ἕξον ἔτος εἶνε γρ. 38 χιλ. περίπου, καὶ οὐχὶ 42 ὡς προηγουμένως ἐγράψαμεν.

* *

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐστριακοῦ ἡ πόλις μας ξενίζει τὸν σοφὸν νομομαθῆ καὶ πολύτιμον ἄνδρα κ. Ν. Σαρίπολον συμπατριώτην καὶ συμπολίτην ἡμῶν, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του καὶ μιᾶς τῶν θυγατέρων του. Φαίνεται ὀλίγον καταβεβλημένος ὡς ἐκ τῆς τελευταίας ἀσθενείας του, ἧς ἐνεκεν ἤλθεν εἰς Κύπρον δι' ἀλλαγὴν κλίματος.

* *

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος.

Κάθαρισις.— Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον ἐν τινὶ λιμένι ἢ μέρει τῆς Κύπρου πλὴν τῆς Λάρνακος, ἐκ Σικελίας καὶ τῶν

ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀγίας Μαρίας τῆς Λούκας μέχρι τοῦ Σαλέρονου Νοτίων Ἀκτῶν τῆς Καλαμυρίας, χωρὶς νὰ τελέσῃ κάθαρσιν εἰς οὐδένα τῶν λιμῶν εἰς οὗς προσήγγισεν, ἀποπέμπεται.

2. Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον ἐν Λάρνακι ἐκ τῶν ἄνω μνησθέντων μερῶν, τελεῖ κάθαρσιν πέντε ὀλοκλήρων ἡμερῶν.

3. Ἀποσκευαὶ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορεύματα ἀποβιβάζονται ἐν τῷ Λοιμοκαθαρησίῳ ὅπως ὑποστῶσι τὴν ἀναγκαίαν ἀπολύμανσιν. Ράκη δὲν γίνεται δεκτά. Ἐμπορεύματα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολύνσεως δὲν ὑποβάλλονται εἰς κάθαρσιν.

4. Γραμματόπῃραι φθάνουσι κατ' εὐθείαν ἐκ τῶν μερῶν τούτων ἀποβιβάζονται ἐν τῷ Λοιμοκαθαρησίῳ, καθαρίζονται καὶ παραδίδονται ὅτι τάχιον εἰς τὰς Ταχυδρομικὰς Ἀρχάς.

Ἀμοιβὴ ἐξ 20 λιρῶν δίδεται εἰς ἐκείνον ἢ ἐκείνους οἵτινες ἠθέλον δώσει τοιαύτην πληροφορίαν, ὅσα ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν σύλληψιν καὶ καταδίκην τοῦ φονέως ἢ τῶν φονέων τοῦ Σάββα Κωνσταντῆ ἐξ Ἀθηναίων.

Ἀμοιβὴ ἐκ 10 λιρῶν δίδεται εἰς ἐκείνον ἢ ἐκείνους οἵτινες ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς 12 Ἰουλίου 87 ἠθέλον παραδόσει εἰς τὰς χεῖρας τῆς Αστυνομίας ἢ χορηγήσει τοιαύτην πληροφορίαν διὰ ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Χουσεῖν Μουσταφᾶ ἐκ Κρήτου Μαρτότου, ἡλικίας ἐτῶν 22, ἀναστήματος χαμηλοῦ, κράσεως δυνατῆς, μύσταξ μέλας, ὀφθαλμοὶ μαῦροι καὶ μικροί, ὅστις κατηγορεῖται ὅτι ἐφόνευσεν τὸν Γιαννῆν Νικόλα ἀπὸ Φύτι.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

(Βάσα 13 Ἰουλίου 1887).

Ἦρξαντο δυστυχῶς καὶ εἰς τὸ χωρίον μας αἱ οὐροκοπὴ τῶν ζώων. Ἐκ τούτου προήλθεν ἐν νόστιμον ἐπισοδίων. Ὄνου τινὸς ἔκοψαν τὴν οὐρὰν, καὶ, ἀρθεὶς ἐλευθερός, κατηνύθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν σταῦλον ἐπὶ ἤρξαντο τρώγων. Περὶ δεσμᾶς ἡλίου εἰσελθὼν καὶ ὁ ἀπουσιζῶν κύριος τοῦ δένου βλέπει εἰς τὸν σταῦλον ὄνον ἄγνωστον αὐθαδέως καὶ ἠσυχῶς τρώγοντα τὸ ἄχυρόν του. «Βρὲ τὸν γδαρμένον, λέγει, τί ζητεῖ ἐδῶ μέσα αὐτός; ἔξω οὐσῆ!» ἀλλ' ὁ γαϊδαρὸς οὐδεμίαν ἀκρόασιν ἐδίδεν. Ἀναγκάζεται ὁ κύριος νὰ μεταχειρισθῇ σκληρότερον τρόπον καὶ λαμβάνει τὴν ῥάβδον, τοῦ καταφέρει μίαν δόσιν, ἀλλ' ἀπαθῶς ὁ γαϊδαρὸς γυρίζει ἀπ' ἐκεῖ στρέφεται ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐπιμόνω; ἐπιπίπτει εἰς τὸ ἔργον του. «Βρὲ ἔξω γδαρμένε ἀνδρακὲ τὸν πῶ σ' ἔχει! φωνάζει ὁ κύριος, πῶς εἶ τὸν διάβολον ἐμυρίσθης τ' ἄχυρά μου κ' ἤλθης μετ' ἐσὶν αὐθάδειαν καὶ θέλεις καὶ ἔκκαλὰ νὰ μοῦ τὰ κοκκαλιάσῃς;» καὶ τοῦ καταφέρει ἄλλας δύο τρεῖς. Ὁ γαϊδαρὸς ἐπέστη πλέον ὅτι ὁ κύριός του θὰ τῆν χαμένα κ' ἠναγκάσθῃ νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ἐξελθὼν ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν κύριόν του ὡς νὰ τὸν ἤρώτα «τί ἔπαθες καλὲ μου αὐθέντα;» Τὸν βλέπει ὁ κύριος καὶ «τὸν κορδατζασμένον, λέγει, εἶν' ὁ γαϊδαρὸς μου τεύτος καὶ πῶς τὸν ἐκουνοδούρασε;» καὶ ἠναγκάσθη νὰ τὸν προσκαλέσῃ εἰς τὴν τροφήν του τὴν ὅποιαν καὶ ἤρξαντο ἐνώπιόν του πρὸς συνδιαλλαγὴν.

ὁ σῆτος καὶ ἡ κριθὴ οὐδέποτε συναθροίζονται ἄνωγ. Ἡ ἐλευθερία εἰς αὐτὴν τὴν περίπασιν ἠνωμένη μετὰ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀδιαφορίαν τοῦ χωρικοῦ καὶ μετὰ τὰς ἐτραλμένας οικονομικὰς ἰδέας του εἶνε αὐτόχρομα καταστροφή.

* *

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὰ περίεξ τῶν χωρίων Τζηπερούνας καὶ Πελενδρίου, τρεῖς μεγάλα πυρκαϊκὰ κατέστρεψαν ὑπὲρ τὰς 3 χιλ. πούκας. Τὸ πῦρ τὸ θέτουν καθ' ἑξέβαιώθημεν οἱ χωρικοὶ ἐπίτηδες διὰ τὸν ἐξῆς λόγον. Μεταξὺ τῶν δασῶν ἀναφέρεται ὡς γνωστὸν τὸ λεγόμενον μαυράχυρον τὸ ὁποῖον οἱ χωρικοὶ συναθροίζουσι πρὸς τροφήν τῶν ζώων των· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πυκνὴ δάστωσις ἐμποδίζει τὴν συνάθροισιν τούτου, καίουν τὰ δάση διὰ νὰ δυνωνται τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ τὸ συναθροίσωσι μετ' εὐκολίαν. Ἐρχόμεθα τῇ ἀληθείᾳ εἰς θέσιν πολλὰκις νὰ ὑπαγορεύωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ ἀντηρότερα μέτρα ἐναντίον τοιούτων κακούργων, οἵτινες χάριν μικρᾶς καὶ ἀσημάντου ὠφελείας καίουν ὀλοκλήρως δάση, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν ἀδυνατοῦν νὰ ἐννοήσωσιν. Οἱ ἄγγλοι ὅταν ἤλθον εἰς Κύπρον εὗρον τὰ δάση κατεστραμμένα καὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων φαλακράς. Ὀλίγα ἀκόμη ἔτη τῆς τουρκικῆς ἀμεριμνησίας θὰ ἤρουν νὰ μεταβάλουν τὴν σφριγῶσαν πρὸς βλάστησιν γῆν τῆς νήσου εἰς ἔρημον τῆς Σαχάρας. Αὐτῆρὰ ὅμως μέτρα τῆς νῦν Κυβερνήσεως κατώρθωσαν νὰ δατωθῇ ἡ νήσος εἰς τρόπον ὥστε πᾶς ἐξερχόμενος τῶν πόλεων ὀλίγα μίλια πρὸς τὰ ὄρεα μέρη θαυμάζει, καταθέλγεται καὶ εὐχαριεῖται βλέπων τὴν θαυμασίαν μεταβολὴν ἐν τῇ ζωνῇ καὶ ἀναθαλλούτῃ βλατῆσει. Καὶ ὅμως πολλοὶ χωρικοὶ, ἀγνοοῦντες τί θὰ εἴπη φιλοτιμὸς τῆς φύσεως καὶ οὐδεμίαν αἰσθανόμενοι ἐκ τούτου εὐχαρίστησιν, μὴ παραδεχόμενοι δὲ ὅτι ἡ δάστωσις ἐξελτίωσε θαυμασίως καὶ βελτιοῦ τὸ κλῆμα τῆς νήσου καὶ ὅτι συντείνει εἰς τὸ νὰ προσελκύη τὰς βροχὰς, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ ἡ νήσος συχνῶν ἀνομβριῶν ἀνάγκη νὰ νικήσῃ διὰ τῶν δασῶν τῆς τὴν ἑλξιν τῶν νεφῶν ἢν ἡ γειτνιάζουσα δατώδης Ἀνατολὴ προξενεῖ εἰς αὐτὰ, ἀγνοοῦντες λέγω καὶ μὴ παραδεχόμενοι ἐν τῇ ἀμαθείᾳ των ὅλ' αὐτὰ ῥίπτουν τὸ πῦρ, εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας, εἴτε ἐπίτηδες ὡς εἶπομεν, καὶ πρόξενου ἄνεπανορθώτους καταστροφὰς. Εἶπα τέ μοι παρακαλῶ τώρα εἶνε ἀξίσι λύτης εἰ τοιοῦτοι ὅταν καταδικάζονται εἰς τὰς χειρότερας ποινὰς;

* *

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μόρφου πολλοὶ καὶ μάλιστα παιδία ἀποθνήσκουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἰατροῦ. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις διώριζεν ἕνα ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν εἰς τὴν ἐκτεταμένην αὐτὴν καὶ κατὰ πολὺ ἀπέχουσαν τῶν πόλεων ἐπαρχίαν, θὰ ἔπραττε μέγα καλὸν, τὸ δὲ ἡμισυ τοῦ μισθοῦ του θὰ τὸ κατέβαλλον, ὡς μᾶς γράφουσιν οἱ ἐπαρχιώται, μετὰ πᾶσαν εὐχαρίστησιν.

* *

Ὁ ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῶν φυλάκων

Μαυρόσαββας, εἶχε καταδικασθῆ ἀπὸ τοῦ α'. ἔτους τῆς ἐλευσεως τῶν Ἀγγλων εἰς θάνατον ἐπὶ φόνῳ, ὃ δὲ Μ. Ἀρμωστῆς μετέβαλε τὴν ποινὴν εἰς ἰσόβια δεσμά. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν χαρίτων ἂς ἡ Α.Μ. ἢ Σεπτῆ Ἀνασσα διένειμεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἰωβιλαίου Της κατετάχθη καὶ ἡ ἀπόλυσις τούτου, ὃ ὁποῖος ὅμως εἰρήσθω ἐνταῦθα ὅτι τὴν ἀρίστην ἐδειξε διαγωγὴν ἐν τῇ φυλακῇ κατὰ τὸ ἐννεαετὲς διάστημα τούτου. Ἦνοιξεν ἀληθῆς κατάστημα ὑποδηματοποιεῖου ἐν τῇ φυλακῇ, προσλαβὼν πάντας τοὺς γνωρίζοντας τὴν τέχνην, περὶ τοὺς 20 περίπου, καὶ ἐπεσκεύαζε τὰ ὑποδήματα φυλακισμένων καὶ ζαπτιέδων. Οὐδεὶς ἐτόλμα ν' ἀνθαδιάτῃ ἐναντίον ἄλλου ἐνώπιόν του. Μίαν ἡμέραν εἰς φιλονεικῶν μετ' ἄλλου, ἠθέλησε ν' ἀρπάτῃ τὴν λεγομένην φαρσέτταν διὰ νὰ τὸν φοβερίσῃ, ἐν ὅμως αἰφνίδιον βάπτισμα διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Μαυρόσαββα ἤρκεσε καὶ ἐκεῖνος νὰ ἀναποδογυρισθῇ καὶ τὸ μαχαιριδίον νὰ φύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν του.

* *

Θεωροῦμεν κελὸν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν χωρίων εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων καὶ ἰδίως εἰς τὸ χωρίον Πεντάκωμον, τοῦ διαιμερισματος Λεμησοῦ, καθ' ἃ μᾶς γράφουσιν, τὰ κόπρα τῶν ἀλόγων, τὰ ποσκούπιδά καὶ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσία εἶνε συσσωρευμένη ὡς λόφοι ἐντὸς τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου, ἐκ τούτου δὲ ἐπιπολάζουσι καὶ πλείστα ἀσθένεια. Εὐκόλως θὰ συνεμορφούντο μετὰ τὴν καθαριότητα τὰ χωρία ταῦτα ἐὰν πᾶς κλητῆρ εἶχεν ἐντολήν νὰ διατάτῃ τοιαυτὴν ἐπὶ ποινῇ προστίμου εἰς τὰ χωρία ὅθεν διαβαίνει.

* *

Τὸ καθαρὸν περίσσευμα τῆς Ἐκκλ. Ἀγ. Νάπας τῆς πόλεως μας κατὰ τὸ ἕξον ἔτος εἶνε γρ. 38 χιλ. περίπου, καὶ οὐχὶ 42 ὡς προηγουμένως ἐγράψαμεν.

* *

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐστριακοῦ ἡ πόλις μας ξενίζει τὸν σοφὸν νομομαθῆ καὶ πολύτιμον ἄνδρα κ. Ν. Σαρίπολον συμπατριώτην καὶ συμπολίτην ἡμῶν, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του καὶ μιᾶς τῶν θυγατέρων του. Φαίνεται ὀλίγον καταβεβλημένος ὡς ἐκ τῆς τελευταίας ἀσθενείας του, ἧς ἐνεκεν ἤλθεν εἰς Κύπρον δι' ἀλλαγὴν κλίματος.

* *

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος.

Κάθαρσις.— Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον ἐν τινὶ λιμένι ἢ μέρει τῆς Κύπρου πλὴν τῆς Λάρνακος, ἐκ Σικελίας καὶ τῶν

ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀγίας Μαρίας τῆς Λούκας μέχρι τοῦ Σαλέρονου Νοτίων Ἀκτῶν τῆς Καλαμυρίας, χωρὶς νὰ τελέσῃ κάθαρσιν εἰς οὐδένα τῶν λιμῶν εἰς οὐς προσήγγισεν, ἀποπέμπεται.

2. Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον ἐν Λάρνακι ἐκ τῶν ἄνω μνησθέντων μερῶν, τελεῖ κάθαρσιν πέντε ὀλοκλήρων ἡμερῶν.

3. Ἀποσκευαὶ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορεύματα ἀποβιβάζονται ἐν τῷ Λοιμοκαθαρησίῳ ὅπως ὑποστῶσι τὴν ἀναγκαίαν ἀπολύμανσιν. Ράκη δὲν γίνεται δεκτά. Ἐμπορεύματα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολύνσεως δὲν ὑποβάλλονται εἰς κάθαρσιν.

4. Γραμματόπῃραι φθάνουσι κατ' εὐθείαν ἐκ τῶν μερῶν τούτων ἀποβιβάζονται ἐν τῷ Λοιμοκαθαρησίῳ, καθαρίζονται καὶ παραδίδονται ὅτι τάχιον εἰς τὰς Ταχυδρομικὰς Ἀρχάς.

Ἀμοιβὴ ἐξ 20 λιρῶν δίδεται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκεῖνους οἵτινες ἠθέλον δώσει τοιαύτην πληροφορίαν, ὅσα ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν σύλληψιν καὶ καταδίκην τοῦ φονέως ἢ τῶν φονέων τοῦ Σάββα Κωνσταντῆ ἐξ Ἀθηναίων.

Ἀμοιβὴ ἐκ 10 λιρῶν δίδεται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκεῖνους οἵτινες ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς 12 Ἰουλίου 87 ἠθέλον παραδόσει εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἀστυνομίας ἢ χορηγήσει τοιαύτην πληροφορίαν διὰ ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Χουσεῖν Μουσταφᾶ ἐκ Κρήτου Μαρτότου, ἡλικίας ἐτῶν 22, ἀναστήματος χαμηλοῦ, κράσεως δυνατῆς, μύσταξ μέλας, ὀφθαλμοὶ μαῦροι καὶ μικροί, ὅστις κατηγορεῖται ὅτι ἐφόνευσεν τὸν Γιαννῆν Νικόλα ἀπὸ Φύτι.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος» (Βάσα 13 Ἰουλίου 1887).

Ἦρξαντο δυστυχῶς καὶ εἰς τὸ χωρίον μας αἱ οὐροκοπὴ τῶν ζώων. Ἐκ τούτου προήλθεν ἐν νόστιμον ἐπισοδίων. Ὄνου τινὸς ἔκοψαν τὴν οὐρὰν, καὶ, ἀρθεὶς ἐλευθερὸς, κατηνύθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν σταῦλον ἐπου ἤρξατο τρώγων. Περὶ δεσμᾶς ἡλίου εἰσελθὼν καὶ ὁ ἀπουσιζῶν κύριος τοῦ δένου βλέπει εἰς τὸν σταῦλον ὄνον ἀγνωστον αὐθαδέως καὶ ἠσυχῶς τρώγοντα τὸ ἄχυρόν του. « Βρὲ τὸν γδαρμένον, λέγει, τί ζητεῖ ἐδῶ μέσα αὐτός; ἔξω οὐσῆ! » ἀλλ' ὁ γαϊδαρὸς οὐδεμίαν ἀκρόασιν ἐδίδεν. Ἀναγκάζεται ὁ κύριος νὰ μεταχειρισθῇ σκληρότερον τρόπον καὶ λαμβάνει τὴν ῥάβδον, τοῦ καταφέρει μίαν δόσιν, ἀλλ' ἀπαθῶς ὁ γαϊδαρὸς γυρίζει ἀπ' ἐκεῖ στρέφεται ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐπιμόνω; ἐπιπίπτει εἰς τὸ ἔργον του. « Βρὲ ἔξω γδαρμένονε ἀνάθεμά τὸν παῦ σ' ἔχει! φωνάζει ὁ κύριος, παῦ ὅς τὸν διὰ δόλον ἐμυρίσθης τ' ἄχυρά μου κ' ἤλθης μετ' ἐσὶν αὐθάδειαν καὶ θέλεις καὶ ἔκκαλὰ νὰ μοῦ τὰ κοκκαλιάσῃς, » καὶ τοῦ καταφέρει ἄλλας δύο τρεῖς. Ὁ γαϊδαρὸς ἐπέστη πλέον ὅτι ὁ κύριός του θὰ τῆν χαμένα κ' ἠναγκάσθῃ νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ἐξελθὼν ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν κύριόν του ὡς νὰ τὸν ἤρώτα « τί ἔπαθες καλέ μου αὐθέντα; » Τὸν βλέπει ὁ κύριος καὶ « τὸν κορδατζασμένον, λέγει, εἶν' ὁ γαϊδαρὸς μου τεύτος καὶ ποῦθ' τὸν ἐκουνοδούρασε; » καὶ ἠναγκάσθη νὰ τὸν προσκαλέσῃ εἰς τὴν τροφήν του τὴν ὅποιαν καὶ ἤρξατο ἐνώπιόν του πρὸς συνδιαλλαγὴν.